

РЕШЕНИЕ

№ 893

гр. София , 23.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ в публично заседание на десети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Диана Коледжикова

Членове: Камелия Първанова
Катерина Рачева

като разгледа докладваното от Камелия Първанова Въззивно гражданско дело № 20211000500043 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и следв. от ГПК.

С решение №3908/2.09.2019г, постановено по гр.д.№ 191/2016г по описа Благоевградски окръжен съд, е постановено, че се отнема от Б. К. М. с ЕГН ***** и В.И. М. /след развод с фамилно име К./, с ЕГН ***** в полза на Държавата по предявени от Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, преименувана на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, искове по чл.74, ал.1 и ал.2 от ЗОПДНПИ (отм.), незаконно придобито имущество на обща стойност 534 589, 66 лв. /петстотин тридесет и четири хиляди петстотин осемдесет и девет лева и шестдесет и шест стотинки/, както следва:

На основание чл.63, ал.2, т.1, във връзка чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от Б. К. М.

- сумата в размер на 2500 лв. /две хиляди и петстотин лева/, представляваща равностойността на наличните дружествени дялове от капитала на ООД „Джъст Брандо“, с ЕИК 200169461,

На основание чл.72, във връзка с чл.63, ал.2, т. 1, във връзка с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от Б. К. М.

- сумата в размер на 5000 лв. /пет хиляди лева/, представляваща равностойността на продадените дружествени дялове от капитала на ЕООД „Мар-Бо Груп“, с ЕИК 101688860,

На основание чл.63, ал. 2, т. 1, във връзка с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от Б. К. М.

- незастроен поземлен имот с площ от 1260 кв.м, с планоснимачен №649 по плана на с.***, общ.***, обл. ***, придобит с нотариален акт, вписан под №96, том II, дело №329 от

18.02.2008 г. на СВ – Гоце Делчев

На основание чл.63, ал.2, т.1, във връзка с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от Б. К. М.

- сумата в размер на 17 600 лв. /седемнадесет хиляди и шестстотин лева/, представляваща върнат заем;

На основание чл.72, във връзка с чл.63, ал.2, т.1, във връзка с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от Б. К. М.

- сумата в размер на 68 500 лв. /шестдесет и осем хиляди и петстотин лева/, представляваща стойността на отчужденото движимо имущество /МПС/ по пазарни цени към момента на продажбата;

На основание чл.63, ал.2, т.1, във връзка с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от Б. К. М.

- сумата в размер на 91 683,71 лв. /деветдесет и една хиляди шестстотин осемдесет и три лева и седемдесет и една стотинки/, представляваща вноски на каса;

На основание чл.63, ал.2, т.1, във връзка с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от Б. К. М.

- сумата в размер на 41 702, 26 лв. /четиридесет и една хиляди седемстотин и два лева и двадесет и шест стотинки/, представляваща получени преводи от трети лица;

На основание чл. 63, ал.2, т.4, във връзка с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от В.И. М. /а след развода – с фамилно име К./

- сумата в размер на 6 640 лв. /шест хиляди шестстотин и четиридесет лева/, представляваща вноски на каса;

На основание чл.63, ал.2, т.4, във връзка с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от В.И. М. /а след развода – с фамилно име К./

- сумата в размер на 22 334,90 лв. /двадесет и две хиляди триста тридесет и четири лева и деветдесет стотинки/, представляваща получени преводи от трети лица;

На основание чл. 63, ал.2, т.1, във връзка с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./

- сумата в размер на 49 721,16 лв. /четиридесет и девет хиляди седемстотин двадесет и един лева и шестнадесет стотинки/, представляваща погасителни вноски по кредит;

На основание чл.63, ал.2, т.1, във връзка с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от В. К. М.

- сумата в размер на 80 028,53 лв./осемдесет хиляди двадесет и осем лева и петдесет и три стотинки/, представляваща погасителни вноски по кредитна карта;

На основание чл.72 във вр. с чл.63, ал.2, т.1, във връзка с чл.62 от ЗОПДНПИ от Б. К. М.

- сумата в размер на 140 000 лв. /сто и четиридесет хиляди лева/, представляваща лична вноска на собственика в капитала ЕООД „Мар-Бо Груп“, с ЕИК 101688860,

Осъдени са на основание чл.78, ал.1 ГПК Б. К. М. и В.И. М. да заплатят на Комисия за отнемане на незаконно придобито имущество, преименувана с разпоредбата на §6 ал.1 от

ПЗР на новия ЗПКОНПИ в Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/, с БУЛСТАТ:131463734, сумата в общ размер на 1325 лв. /хиляда триста двадесет и пет лева/ - сторени по делото разноски.

Осъдени са на основание чл.78, ал.6 от ГПК във вр. с чл.78, ал.2 от ЗОПДНПИ (отм.) Б. К. М. и В.И. М. да заплатят в полза на Окръжен съд Благоевград, сумата от 21 383, 59 лв. /двадесет и една хиляди лева триста осемдесет и три лева и петдесет и девет стотинки/, представляваща държавна такса по делото.

Решението е обжалвано от В. И. К., представлявана от адв.К.А. от АК-гр.Благоевград, в частта му, с която е осъдена да заплати 6 640лв. –вноски на каса и в частта, в която е осъдена да заплати сума в размер на 22 334.90лв. за получени преводи от трети лица и в частта за разноските. Сочи, че решението е недопустимо, тъй като срещу Б. К. М. е била образувана проверка по реда на ЗОПДНПИ/отм./ въз основа на уведомление от прокуратурата, получено от ЗПКОНПИ на 16.08.2014г. Съгласно чл.27, ал.1 ЗОПДНПИ /отм./ проверката продължава една година, като в ал.2 е предвидено удължаване еднократно на срока на проверката с още шест месеца. По делото няма данни, че срокът на проверката е удължен с решение на комисията по чл.11, ал., т.2 ЗОПДНПИ /отм./, като срокът е следвало да се произнесе с решение за образуване на производство по закона. Решението за образуване на производство по ЗОПДНПИ /отм./ срещу Б. К. М. е от 30.03.2016г, а е следвало да приключи на 16.08.2015г. Поради това счита, че предявените иски от ЗПКОНПИ срещу ответниците са недопустими, тъй като до изтичането на срока по чл.27, ал.4 ЗОПДНПИ /отм./-16.08.2015г. комисията не е предприела решение по чл.11, ал.1, т.1 от същия закон. Дори и да е продължаван срокът с шест месеца, то същият е изтекъл на 16.02.2016г, като и при това положение е допуснат съществен порок в административното производство, който обуславя недопустимост, респ. неоснователност на предявените иски. Излага доводи, че срокът е преклузивен, поради което е преклудирано правото на комисията да образува производство срещу проверяваното лице и да предяви иск за отнемане.

Алтернативно поддържа, че решението е незаконосъобразно и неправилно, тъй като исковата претенция за отнемане на неналична парична сума в размер на 22 334.90лв, представляваща получени средства по банкова сметка на „ПИБ“ АД от В. М., преведени от трети лица през периода 2012-2014г., като част от сумата от 18 100лв. е преведена от баща й -И. К., обстоятелство, което ищецът сочи на л.10 и л.11 от ИМ и което се установява от доказателствата по делото, а другият иск е за отнемане на неналична парична сума в размер на 6 640лв. за направени вноски на каса в „ПИБ“ АД през 2013г и 2014г. от В. М.. За първата сума е са наведени твърдения, че се отнема, тъй като не е посочено основанията на превода й, а за сумата от 6 640лв., че подлежи на отнемане тъй като не е установен законен източник на средства за придобиването й.

Сочи, че ЗПКОНПИ не е обосновала, че сумата от 22 334.90лв. има незаконен произход, като не следва да се презюмира този извод. Средствата са преведени от бащата на жалбоподателката, който не е осъждан, няма повдигнато обвинение за престъпление по НК. Основанието на платежната операция е реквизит на платежното нареждане, като липсата му не обосновава извод за незаконен произход на средствата. Позовава се на свидетелските показания на св.И. К., съгласно които е имал значителни доходи от трудова и търговска дейност през релевантния период, като същият е подпомагал своята дъщеря с 1500-2000лв. месечно.

По отношение на сумата от 6 640лв. сочи, че от установеното, че И. К. е дарявал дъщеря си със суми не по-малко от 1500лв., то следва, че и сумата от 6 640лв. е със законен произход.

Претендирала е да се обезсили решението в обжалваната му част или да се отмени като незаконосъобразно.

Ответната страна по жалбата-Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество е оспорила въззивната жалба. Сочи, че постановеното решение не е недопустимо, тъй като срокът за извършване на проверката от комисията е инструктивен, а не е преклузивен.

По отношение на доводите за законен източник на доходи поддържа, че съгласно чл.1, ал.2 от ЗОПДНПИ/отм./ за незаконно придобитото имущество се смята имуществото, за придобиването на което не е установен законен източник, като доказателствената тежест е на ответника по делото. Счита, че правилно съдът не е дал вяра на свидетелските показания, ангажирани от ответниците, за предоставяне на парични суми, доколкото същите са заинтересовани от изхода на делото поради родствената си близост. Сочи, че не е оборена презумпцията по чл.1, ал.2 от ЗОПДНПИ/отм./ относно паричните средства по банкови сметки с титуляр В. М., тъй като не е изяснен техният източник и произход. Позовава се на заключението на съдебно-икономическата експертиза, съгласно което е установена разлика в доходите и стойността на придобитото имущество за периода от 27.08.2004г до 27.08.2014г в размер на 533 047.62лв.

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна и срещу обжалваем съдебен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е частично основателна.

Ищецът по делото-Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество е посочила в исковата молба, че с решение №326/13.07.2016 г. на КОНПИ е образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобитото имущество въз основа на постъпило в ТД Благоевград уведомление от Софийска градска прокуратура /СГП/ с изх.№11563/2008 г. от 13.06.2014 г., вх.№У В-1234/16.08.2014 г. за привличане в качеството на обвиняем по ДП №24/2013 г. по описа на ДАНС, прокурорска преписка №11563/2008 г. по описа на СГП, на лицето Б. К. М., за това, че в периода от началото на месец февруари 2006 г. до края на месец декември 2008 г. в гр.Гоце Делчев, без съответното разрешение, изискващо се съгласно: чл.1, ал.4, т. 1 от Закона за банките (ЗБ, отменен с § 5 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за кредитните институции - ДВ, бр. 59 от 21 юли 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.), извършвал по занятие банкови сделки, по смисъла на чл.1, ал. 1 от ЗБ (отм.), като предоставил парични кредити в български лева на девет различни лица, срещу задължението на същите да върнат получените суми, ведно с договорената лихва върху тях и за това, че в периода от началото на 2006 г. до края на 2008 г. в гр.Гоце Делчев, без съответно разрешение, изискващо се съгласно чл. 4, ал. I от Закона за хазарта {ЗХ, обн., ДВ бр. 51 от 04.06.1999 г., отменен ДВ, бр. 26 от 30.03.2012 г., считано от 01.07.2012 г.), устройвал хазартна игра, по смисъла на чл. 36, ал. 1 от ЗХ, като приемал залози и изплащал печалби върху резултати от спортни състезания, а именно футболни срещи – престъпления по чл. 252, ал. 2, пр. 2, във връзка с ал. 1, пр. 1 от НК и по чл.327, ал.1 от НК. С протокол №ТД02БЛ/УВ-8576/27.08.2014 г. е образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на лицето Б. К. М. като периодът на проверката за установяване на значително несъответствие в имуществото е от 27.11.2004 г. до 27.11.2014 г. Посочено е, че Б. К. М. е имал сключен брак с В.И. М.. Извършени са били проверки на участие в търговски дружества, на притежаваното движимо и недвижимо имущество, банкови сметки, сведения за издръжка на семейството по данни от НСИ, данъчна информация и осигурителни данни, разходи и приходи, които са основали извод, че доходите на проверяваното лице и съпругата му са придобити пряко или косвено от престъпна дейност, доколкото не са установени законни

източници, а извършените разходи надвишават получените приходи с 508 421, 79 лв. Сочни, че на името на В.И. М. е била открита на 25.05.2009г. сметка с начално салдо 460.89лв., като за 2013г. са внесени от лицето средства в размер на 1500лв., вноски от трети лица в размер на 4 244.90лв. без основание. Получени са преводи от И. К., баща на В. М. за целия проверяван период в общ размер на 2 350лв., като за 2012г.-в размер на 1 250лв., за 2013г.-1 100лв., крайно салдо по сметката към 30.12.2014г. е в размер на 50.13лв. Сумата от 1500лв., внесена на каса, подлежи на отнемане в полза на държавата, тъй като не е установен законен източник на средства. Сумата в общ размер на 6 594.90лв., внесена от трети лица, подлежи на отнемане на същото основание. По разплащателната сметка, открита на 18.03.2013г., са получени обезщетения и помощи за целия проверяван период в размер на 8 128.57лв., за 2013-6 253.57лв., за 2014г.- в размер на 1 875лв., като сумата от 8 128.57лв. не подлежи на отнемане в полза на държавата, тъй като е с установен законен източник на средства за придобиването ѝ. Получени са преводи от И. К., баща на В. М. за 2014г. в размер на 13 650лв., за 2014г.-превод от трето лице с основание захранване на сметка в размер на 2100лв., по сметката са внасяни средства и от титуляра в общ размер на 5 140лв., за 2013г.-2040лв., за 2014г.-3 100лв., като салдото по сметката към 30.12.2014г. е в размер на 2 256.89лв. Сумата, в размер на 5140лв., внесена на каса, подлежи на отнемане в полза на държавата на основание чл.63, ал.2, т.4 вр. с чл.62 ЗОПДНПИ, тъй като не е установен законен източник на средства, както и сумата от 15 750лв.

Претендирано е отнемане на имущество на стойност 534 589,66 лева, тъй като е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице по смисъла чл.21, ал.2 от ЗОПДНПИ /отм./, във вр. с §I, т.7 от ДР на ЗОПДНПИ /отм./. Претендирано е на основание чл.74, ал.2 от ЗОПДНПИ /отм./ да се отнеме в полза на държавата имущество на стойност 534 589, 66 лв., като част от претендираните суми- на основание чл.63, ал.2, т.4 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ от В.И. М. са: сумата от 6 640лв., и на основание чл.63, алр.2, т.4 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ сумата от 22 334.90лв.

Ответникът по делото –Б. К. М. е оспорил исковата претенция като неоснователна.

Ответницата по делото- В.И. М. е оспорила исковата претенция като неоснователна.

С решението си първоинстанционният съд е уважил исковата претенция, като е приел, че е искът е допустим, че е установено, че ответникът Б. М. е бил привлечен като обвиняем в извършване на престъпления по чл.252, ал.2, пр.2, вр. с ал.1, пр.1 от НК и по чл.327, ал.1 НК, които попадат в обхвата на чл.22, ал.1, т.17 и т.23 от ЗОПДНПИ /отм./, че е установено значително несъответствие между придобитото от ответника имущество и нетният му доход, което надвишава 250 000лв. за целия проверяван период, че не е установено придобиването на имуществото да е от законни източници. Решението е влязло в сила в необжалваната му част по отношение на Б. М. и В.К., като е предмет на въззивно обжалване само в частта му, в която на основание чл. 63, ал.2, т.4, във връзка с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от В.И. М. /а след развода – с фамилно име К./ е отнета сумата в размер на 6 640 лв. /шест хиляди шестстотин и четиридесет лева/, представляваща вноски на каса, и на основание чл.63, ал.2, т.4, във връзка с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от В.И. М. /а след развода – с фамилно име К./ сумата в размер на 22 334,90 лв. /двадесет и две хиляди триста тридесет и четири лева и деветдесет стотинки/, представляваща получени преводи от трети лица;

Между страните по делото не се спори, че с решение № 326/13.07.2016г. на КОНПИ въз основа на постъпило в ТД Благоевград уведомление от СГП е открито производство за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност спрямо Б. К. М., с протокол от 27.08.2014г. е била образувана проверка за установяване на значително несъответствие в

имуществото на лицето за периода 27.11.2004г до 27.11.2014г. Безспорно между страните по делото е, че В.И. М. е съпруга на Б. К. М..

Пред въззивната инстанция няма наведени възражения относно приетото от първоинстанционния съд, че проверяваното лице Б. М. е бил привлечен като обвиняем за престъпление, визирано в чл.22, ал.1 от ЗОПДНПИ /отм./, както и че е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице по смисъла на чл.21, ал.2 ЗОПДНПИ /отм./ вр. с пар.1, т.7 от ДР на ЗОПДНПИ /отм./, че е налице несъответствие между имуществото и нетния доход, който надвишава 250 000лв. за целия период.

Въз основа на заключението по съдебно икономическата експертиза се установява, че на база на установените доходи и разходи, стойността на придобитото имущество за процесния период възлиза на 533047.62лв.

Спори се между страните дали отнетите суми от В.И. М. имат установен законен източник.

По възраженията за допустимост на решението с оглед спазването на законоустановеният срок за проверка по чл.27, ал.1 и ал.2 ЗОДНПИ/отм./ съдът съобрази, че по този въпрос има влязло в сила определение № 79/10.01.2019г, постановено по ч.гр.д.№ 5899/2018г по описа на САС, както и с ТР №1/2018г по т.д.№1/2018г. по описа на ВКС е прието, че изтичането на срока за проверка по чл.15 ал.2 ЗОПДИППД (отм.), съответно по чл.27 ал.1 и 2 ЗОДНПИ (отм.) и чл.112 ал.1 и 2 ЗПКОНПИ, не е процесуална пречка за надлежното упражняване и съществуването на правото на иск и на материалното право на държавата за отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност и на незаконно придобито имущество, т.е. предвиденият в чл.15 ал.2 ЗОПДИППД (отм.), съответно по чл.27 ал.1 и 2 ЗОДНПИ (отм.) и чл.112 ал.1 и 2 ЗПКОНПИ, срок за извършване на проверки и събиране на доказателства за установяване на произхода и местонахождението на имущество, за което има данни, че е придобито пряко или косвено от престъпна дейност е инструктивен, и е допустимо образуване на производство по чл.28 ЗОПДИППД /отм./, чл. 74 ЗОДНПИ/отм./ и чл.153 ЗПКОНПИ след изтичане на този срок. Поради това наведените възражения, че този срок не е бил спазен и исковата претенция е недопустима са неоснователни.

Видно от представено по делото писмо с изх. № И-25200/14.01.2015г, издадено от „Първа инвестиционна банка“ АД, се установява, че В.И. М. има открити сметки:

1/Разплащателна сметка с IBAN *****, открита на 25.05.2009г., по която са внесени общо сумата от 2 350лв. от И. К./баща на В. М./, от които за 2012г-в размер на 1250лв и за 2013г-в размер на 1100лв.

По сметката е внесена сумата от 4 244.90лв. от трети лица без да е посочено основание.

Общо внесените суми от трети лица в размер на 6 594.90лв.

По разплащателна сметка IBAN *****, открита на 18.03.2013г, са получени преводи от И. К./баща на В. М./ за 2014г в размер на 13 650лв.,

- от трето лице с основание „захранване на сметка“, в размер на 2 100лв., като общо от трети лица-сумата в размер на 15 750лв.

По делото са ангажирани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля И. К., който

е дал показания, че е управител на голяма фирма за добив и обработка на облицовъчни материали и се занимава с управлението и стопанисването на туристически комплекс до гр.Гоце Делчев. Получавал е възнаграждения и доходи в размер на 100-120хил.лв. годишно, които могат да покрийт нуждите му и тези на семейството му. Давал е парични средства на дъщеря си В. и на другата си дъщеря. В. му е помагала за стопанисването на туристическия комплекс. Учила е висше образование, редовно, специалност „Публична администрация“ от 2009-2013г. Докато е учила, я е издържал, заплащал квартира, разходи за път и обучение. Давал ѝ е по 1500-2000лв. на месец. Когато се е прибираща в гр.Гоце Делчев ѝ е давал на ръка, а когато не е, ѝ е изпращал по банкова сметка. След като завършила обучение ѝ е дал сума около 13-14000лв., за да си купи кола по повод на завършването, но не си е купила, тъй като съпругът ѝ е бил осигурил лек автомобил. Продължавал да ѝ дава пари, 1000 или 2000лв., някой път повече, друг път- по-малко. На сватбата ѝ е дал 10 000лв. и по повод на кръщаване на детето на В..

Въз основа на обсъдените доказателства, въззивният съд приема, че сумите, които въззивницата е получила от трети лица чрез парични преводи представляват "други... източници на финансиране" по смисъла на §1, т. 4 от ДР на ЗОПДНПИ, поради което са доход, а не незаконно придобито имущество. Основанието за получаване на тези парични преводи от жалбоподателката от баща ѝ е установено от неговите свидетелски показания, съгласно които средствата са ѝ давани за обучение, за подпомагане на семейството ѝ, за осигуряването ѝ на независимост, за празници на децата на В., което представлява извършено дарение от баща към дъщеря.

Съгласно чл.164, ал.1, т.3 ГПК не са допустими свидетелски показания за установяване на обстоятелства, за доказването на които закон изисква писмен акт, както и за установяване на договори на стойност, по-голяма от 5000 лв., освен ако са сключени между съпрузи или роднини по права линия, по съребрена линия до четвърта степен и по сватовство до втора степен включително. В случая паричните средства са предавани между роднини по права линия-баща-дъщеря, поради което няма ограничение за установяването им със свидетелски показания. Освен това за суми, над определения в закона размер, както и при наличието на документ за предаване на сумата, за доказване на останалите елементи на договора няма забрана за установяването им със свидетелски показания, каквито са ангажирани чрез разпит на свидетеля К.. Не е проведено насрещно доказване от страна на КПКОНПИ по отношение на основанието на предаване на сумите. Поради това следва да се приеме за доказано основанието за предаване на сумите от свидетеля на жалбоподателката В. М./К. след развода/-дарение на суми. /В този смисъл е Решение № 253 от 17.10.2014 г. на ВКС по гр. д. № 2902/2014 г., III г. о., ГК, Решение № 16 от 31.01.2019 г. на ВКС по гр. д. № 1779/2018 г., IV г. о., ГК, Решение № 82 от 12.05.2015 г. на ВКС по гр. д. № 5122/2014 г., III г. о., ГК, Решение № 374 от 4.11.2014 г. на ВКС по гр. д. № 2752/2014 г., IV г. о., ГК./

Липсата на основание за получаване на преводите от трети лица не означава, че са получени незаконно от жалбоподателката. Не е незаконен паричен превод от едно лице по сметка на друго, без да е посочено основание за това, след като тези лица не спорят помежду си. Доходите, чието основание не е доказано, представляват доходи от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ. Сумите, преведени от бащата като дарение и други трети лица, с посочено основание „захранване на сметка“ следва да бъде включена като източник на финансиране и изключени от имуществото с незаконен източник.

Исковата претенция спрямо В.И. М. /след развод с фамилно име К./, с ЕГН ***** следва да бъде отменена в частта ѝ, с която е осъдена за заплати в полза на Държавата по предявени от Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, преименувана на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно

придобитото имущество, искове по чл.74, ал.1 и ал.2 от ЗОПДНПИ (отм.), незаконно придобито имущество за сумата общо от 22 334.90лв., като получени преводи от трети лица /макар при изчисляване да се получава сумата 22344.90 от 15 750 и 6594.90лв./. В останалата обжалвана част, с която е осъдена В.И. М. да заплати сумата от 6640-лв.-представляващи вноски на каса, не са ангажирани доказателства за произход на средствата, поради което решението в тази му част следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК следва да бъде осъдена КПКОНПИ да заплати на В. И. К. с ЕГН ***** сумата от 446.70лв. за разноски за държавна такса за въззивно обжалване.

За присъдените разноски пред първата инстанция следва да се отмени решението в частта му, с която е осъдена В. И. К. с ЕГН ***** да заплати на основание чл.78, ал.1 ГПК на КПКОНПИ сумата за разликата от 152.38лв. до 662.50лв., както и в частта му, с която е осъдена да заплати разноски за държавна такса пред първата инстанция за сумата от 893.40лв./част от общата сума за двамата ответници от 21 383.59лв./

Следва да бъде осъдена на осн. чл.78, ал.3 ГПК В. И. К. с ЕГН ***** да заплати по сметка на КПКОНПИ сумата от 200лв. за юрисконсултско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №3908/2.09.2019г, постановено по гр.д.№ 191/2016г по описа Благоевградски окръжен съд, В ЧАСТТА му, с която е постановено, че се отнема от В.И. М. /след развод с фамилно име К./, с ЕГН ***** в полза на Държавата по предявени от Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, преименувана на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, искове по чл.74, ал.1 и ал.2 от ЗОПДНПИ (отм.), незаконно придобито имущество на обща стойност за сумата от 22 334.90лв., с което е осъдена В.И. М. /след развод с фамилно име К./, с ЕГН ***** да заплати в полза на Държавата по предявени от Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, преименувана на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, искове по чл.74, ал.1 и ал.2 от ЗОПДНПИ (отм.), незаконно придобито имущество за сумата общо от 22 334.90лв., получени парични преводи от трети лица, в частта му, с която е осъдена В. И. К. с ЕГН ***** да заплати на основание чл.78, ал.1 ГПК на КПКОНПИ сумата за разликата от 152.38лв. до 662.50лв., както и в частта му, с която е осъдена да заплати разноски за държавна такса пред първата инстанция за сумата от 893.40лв./част от общата сума за двамата ответници от 21 383.59лв./, КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, преименувана на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, иск по чл.74, ал.1 и ал.2 от ЗОПДНПИ (отм.) срещу В.И. М. /след развод с фамилно име К./, с ЕГН ***** за заплащане на в полза на Държавата по предявени от Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, преименувана на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, искове по чл.74, ал.1 и ал.2 от ЗОПДНПИ (отм.), незаконно придобито имущество за сумата общо от 22 334.90лв., получени парични преводи от трети лица.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му обжалвана част.

ОСЪЖДА КПКОНПИ да заплати на В. И. К. с ЕГН ***** сумата от 446.70лв. за разноси за държавна такса за въззивно обжалване.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.3 ГПК В. И. К. с ЕГН ***** да заплати по сметка на КПКОНПИ сумата от 200лв. за юрисконсултско възнаграждение пред въззивната инстанция.

В необжалваната му част решението е влязло в сила.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 от ГПК с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБългария.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____